

да нѣма съгласие и обичъ между тѣхъ . . . Тѣ се обѣрнали съ сълзи на очи пакъ къмъ истинския Богъ.

Като неможели съ думи да изкажатъ своята *скръбъ*, вземали *арфитѣ* си и съ тѣхъ пѣли молитви на Бога. Така евреитѣ прѣкарали много години далечъ отъ своето отечество.

Най-послѣ Богъ се смилилъ надъ тѣхъ и казалъ чрѣзъ устата на пророкъ Данаила, че тѣ пакъ ще се върнатъ въ своето мило отечество, ще подновятъ града Ерусалимъ и тъкмо 450 години слѣдъ подновяванието на града, ще се роди спасителя на свѣта Иисусъ Христосъ?

И наистина всичко така се сбѣднало, както рекълъ пророкътъ.

